प्रतिदिन

राष्ट्रिय दैनिक

PRATIDIN NATIONAL DAILY

वर्ष–१४ ।। अङ्क : २११ ॥ २०७९ भाद्र २६ गते आईतबार (11th Sep 2022 Sunday) **Pratidin** National Daily dNo–?:%÷–

एमालेमा टिकटको होडवाजी

एउटै व्यक्तिलाई पटकपटक अवसर दिनु हुन्न–घिमिरे

झापा(प्रस)। प्रतिनिधिसभा निर्वाचनका लागि झापा क्षेत्र नं २ मा नेकपा एमालेबाट देवराज घिमिरे ,अग्नी खरेल, पवित्रा निरौला खरेल र ध्रुवकुमार शिवाकोटी सिफारिस भएका छन् । तर, टिकटको दौडमा घिमिरे र खरेल मात्र देखिएका छन् । सांसद भइसकेकी निरौला खरेलको टिकट पाउने संभावना कम छ भने शिवाकोटीले च्याखे थापेको बताइन्छ । घिमिरे र खरेलबीच प्रतिष्पर्धा तीव्र छ । दुवैजना नेकपा एमालेका अध्यक्ष केपी ओलीको 'दाहिने हात'को रुपमा मानिन्छन् । पार्टी वरियताक्रम दुवैको समान छ । दुवै स्थायी कमिटी सदस्य हुन् । तर, जिम्मेवारी घिमिरेको बढी छ । घिमिरे प्रदेश इन्चार्ज हुन् भने खरेल जिल्ला इन्चार्ज । राज्यको अवसर भने खरेलले धेरै पाएका छन् । खरेल पहिलो र दोस्रो संविधानसभामा एमालेका तर्फबाट मनोनित सांसद थिए। उनी एमालेको कानुन विभागमा रहेर लामो समयदेखि काम गर्दै आएका वरिष्ठ अधिवक्ता हुन्। पूर्व कानून मन्त्री रहेका खरेल ओली सरकारमा महान्यायाधिवक्ता थिए । पछिल्लो समय उनी जिल्ला इञ्चार्जको जिम्मेवारी लिएर झापामा नै बस्दै आएका छन् ।

त्यस्तै बिर्तामोड ४ निवासी घिमिरे राष्ट्रिय सभा सदस्य भएका थिए । उनी सुखानी शहीद स्मृति प्रतिष्ठानका अध्यक्ष हुन् । झापा क्षेत्र नं २ मा प्रतिनिधिसभा निर्वाचनको टिकट कसलाई दिने भन्ने निर्णय पार्टीले गर्ने भन्दै घिमिरे एउटै व्यक्तिलाई पार्टीले पटकपटक अवसर दिन नहुने तर्क गर्छन् ।

'उहाँको क्षमतालाई राज्य अनि पार्टीले पटकपटक उपयोग गरिसकेको छ' आकांक्षी घिमिरेले भने,' मैले पनि जनताका लागि काम गर्ने अवसर पाउनु पर्छ ।' घिमिरे २०४८ सालदेखि राजनीतिमा सक्रिय छन् । आफूले विगत ३२ वर्षदेखि निरन्तर जनताको सेवा गरिरहेको बताउँदै घिमिरेले जनताको सुखदुखसंगै प्रदेश इन्चार्ज भएर १४ वटा जिल्लामा पार्टीको जिम्मेवारी निर्वाह गरिरहेको जानकारी दिए । प्रतिदिनसंग कुराकानी गर्दै एमाले नेता घिमिरेले आफू जनतासंग नभिजेको भन्ने कुरा अपवाह मात्र भएको स्पष्ट पारे । ' बिर्तामोड ४ मै घर बनाएर ३२ वर्षदेखि बसेको मान्छे नभिजेको भन्नु कि एक-डेढ वर्षअघि आएको मान्छेलाई भिजेको भन्नु ?'उनले प्रश्न गर्दै भने,'यी कुरा आफूविरुद्धको गलत प्रचार मात्र हो ।' झापा क्षेत्र नं २ मा एउटा जाति विशेषको उम्मेदवारले मात्र विजयी हासिल गर्नसक्ने तर्कलाई खण्डन गर्दै उनले जातिलाई नहेरी वैज्ञानिक आधारमा पार्टीले उम्मेदवार चयन गर्ने स्पष्ट पारे । झापा क्षेत्र नं २ मा सुधिरकुमार शिवाकोटी , पवित्रा निरौला खरेलसंगै प्रेम गिरी, देवी ओझा,देवेन्द्र दाहाल, मेनुका काफ्लेले पनि निर्वाचन जितेको स्मरण गराए । जात विशेषको आधारमा राजनीति कहिल्यै गर्न नहुने उनको भनाई छ ।

सिट बाँडफाँटबारे गठबन्धनमा जुटेन सहमति

झापा(प्रस) । सत्ता गठबन्धनका शीर्ष नेताहरूको छलफल बिनानिष्कर्ष सकिएको छ । आगामी निर्वाचनमा चुनावी तालमेल गर्दा कुन दलले कति सिट लिने भन्ने विषयमा सहमति जुटाउन भन्दै प्रधानमन्त्री सरकारी निवास बालुवाटारमा शनिबार बसेको गठबन्धनका शीर्ष नेताहरूसहित कार्यदलका नेताहरूको बैठक सहमतिमा पुग्न नसकेको हो ।

'सिट बाँडफाँटबारे छलफल भयो । तर सहमति भएन,' जनता समाजवादी पार्टीका प्रवक्ता मनिष सुमनले भने,'आइतवार ८ बजे फेरि बैठक बस्नेछ ।' गठबन्धनमा रहेका नेपाली कांग्रेस, नेकपा माओवादी केन्द्र, नेकपा एकीकृत समाजवादी, जनता समाजवादी पार्टी र राष्ट्रिय जनमोर्चाले २० साउनमै आगामी चुनावमा तालमेल गर्ने सहमति गरेका थिए भने त्यही दिन कृष्णप्रसाद सिटौलाको नेतृत्वमा ११ सदस्यीय कार्यदल बनाएका थिए । तर, कार्यदलले दर्जनौं पटक छलफल गरे पनि सिट बाँडफाँटका विषयमा टुंगो लगाउन सकेको छैन । कार्यदलले एकमात्रै दलको दाबी रहेका करिब ९० सिटमा समझदारी जुटाएर शीर्ष नेताहरूलाई प्रतिवेदन बुझाएको छ । एकभन्दा बढी दलको दाबी रहेका निर्वाचन क्षेत्रका विषयमा शीर्ष नेताहरूबीच समझदारी बनेको छैन । त्यसो त, अहिलेसम्म कुन दलले कति सिट लिने भन्नेसमेत टुंगिएको छैन ।

गठबन्धनमा कांग्रेसले १०० सिट दाबी गरेको छ भने माओवादी केन्द्रले ६०, एकीकृत समाजवादीले ४०, जसपाले ३२ र जनमोर्चाले २ सिटमा दाबी गरेका छन् । सबै दलहरू आफ्नो दाबीबाट पछि हट्न तयार नहुँदा समस्या भइरहेको नेताहरूको भनाइ छ । सिट बाँडफाँटमा महिनौंसम्म सहमति जुटाउन नसके पनि अहिल्यै गठबन्धन टुट्ने सम्भावना भने नरहेको नेताहरूको भनाइ छ ।

शुक्रबार सिट बाँडफाँटको निर्णायक छलफल गर्ने भनिए पनि नेताहरू काठमाडौंबाहिर गएका कारण बैठक बस्न सकेको थिएन । नेताहरूले शनिबारको बैठकलाई भने निर्णायक बैठक भनेका थिए । तर सहमतिमा पुग्न सकेन । समानुपातिकतर्फ उम्मेदवारको सूची बुझाउने दिन नजिकिँदा दलहरूलाई सिट बाँडफाँट टुंग्याउन दबाब बढेको छ ।

दार्चुलामा मृत्यु हुनेको संख्या ५ पुग्यो, १० अझै बेपत्ता

झापा(प्रस)। दार्चुलामा बाढी पहिरोमा परी मृत्यु हुनेको संख्या ५ पुगेको छ । मृत्यु हुनेमा नौगाड गाउँपालिकाका ३ र महाकाली नगरपालिकाका २ जना छन् । बाढी पहिरोमा परी १० जना अझै बेपत्ता छन् । बेपत्ता सबै सदरमुकाम खलंगास्थित महाकाली नगरपालिकाका छन् ।

सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी हेमन्ती साउदका अनुसार बाढी पहिरोमा परेर मृत्यु हुनेमा महाकाली नगरपालिका-२ मुल्लाका ७७ वर्षीय नन्दराम बोहरा र महाकाली-३ डुङरीकी ३५ वर्षीया मानमती कार्की तथा नौगाड गाउँपालिका-१ की ३२ वर्षीया जानकी ठगुन्ना र १५ वर्षीया धनुली ठगुन्ना तथा नौगाड-२ का ६८ वर्षीय मोहनराम पार्की छन् ।

पहिरोमा परी नौगाड-१ का रम्भा ठगुन्ना, फागुनी ठगुन्ना, जयबहादुर ठगुन्ना, देवीसिंह ठगुन्ना र बिरे ठगुन्ना घाइते छन् । घाइते हुने अन्यमा महाकाली नगरपालिका २ का हरकसिंह शाह, महाकाली ४ का अभिषेक कामी र गीता कामी रहेका छन् । उनीहरुलाई सुर्खेतबाट आएको नेपाली सेनाको हेलिकप्टरमा नौगाडबाट खलंगा कैलालीको धनगढी लगिएको सहायक प्रजिअ साउदले जानकारी दिए । जिल्ला अस्पताल दार्चुलामा उपचार सम्भव नभएपछि केहीलाई धनगढी लगिएको उनले बताए ।

यस्तै बाढी पहिरोमा बेपत्ता महाकाली नगरपालिकाको लास्कु र डुङरीका १० जनाको नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी, नेपाली सेना र स्थानीयवासीले खोजी गरिरहेका छन् ।

यसैबीच सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारले दार्चुलामा बाढीपहिरोमा परी ज्यान गुमाएका व्यक्तिका परिवारलाई जनही एक लाख रुपैयाँ दिने घोषणा गरेको छ।

प्रदेशका आन्तरिक मामिला तथा कानुनमन्त्री डा. रणबहादुर रावलले प्रदेश सरकारका तर्फबाट उक्त रकम दिने घोषणा गरेका हुन्।

बाढीपहिरो प्रभावितका लागि राहत र उद्धार सामग्री लिएर मन्त्री रावलसहितको टोली शनिबार दार्चुला पुगेको छ। त्यहाँ सुरक्षा निकायका अधिकारीहरूसँगको छलफलका क्रममा मन्त्री रावलले यस्तो घोषणा गरेका हुन्।

यस्तै बाढीपहिरोमा परी घाइते भएकाहरूलाई उपचारका लागि जनही ५० हजार रुपैयाँ सहयोग उपलब्ध गराउने उनले प्रतिबद्धता जनाएका छन्।

प्रदेशका २८ निर्वाचन क्षेत्रमा २२१ जनाको सिफारिस

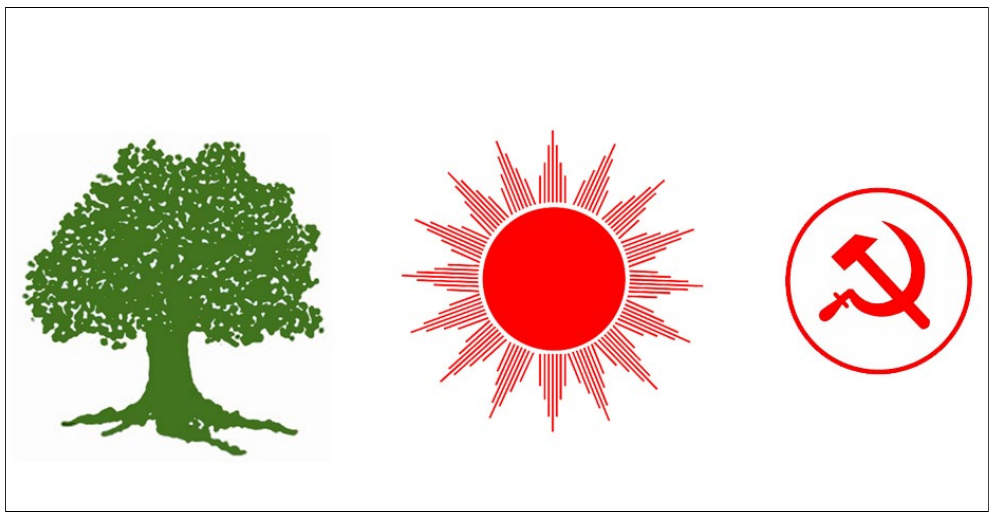

झापा(प्रस) । आगामी मंसिर ४ गतेको निर्वाचनका लागि प्रदेश १ का २८ वटा प्रतिनिधि सभा निर्वाचन क्षेत्रको उम्मेदवारका लागि ठूला तीन दल काँग्रेस, एमाले र माओवादीबाट २२१ जना उम्मेद्वार सिफारिसमा परेका छन् । प्राप्त विवरण अनुसार काँग्रेस र एमालेले १४ वटै जिल्लाबाट उम्मेदवार सिफारिस गरिसकेका छन् भने माओवादी केन्द्रको भोजपुर र सोलुखुम्बुबाट सिफारिस हुन बाँकी छ । प्रदेश १ को २८ निर्वाचन क्षेत्रका लागि नेपाली काँग्रेसबाट ९२, एमालेबाट ७४ र माओवादी केन्द्रबाट ५५ जना उम्मेदवार सिफारिस भएको हो ।

सिफारिस भएका उम्मेदवारमध्ये एमालेबाट १३ जना, काँग्रेसबाट १० र माओवादी केन्द्रबाट ११ जना उम्मेदवार सर्वसम्मत रहेका छन् । माओवादी केन्द्र प्रदेश १ का सहसचिव सागर किरातीले सोलुखुम्बुको सिफारिस हुन बाँकी रहेको बताए ।

सर्वसम्मत सिफारिस हुने एमाले नेताहरुमा पाँचथरबाट बसन्तकुमार नेम्वाङ, इलाम १ बाट महेश बस्नेत, इलाम २ बाट सुवासचन्द्र नेम्वाङ, झापा १ बाट रविन कोइराला, झापा ५ बाट पार्टी अध्यक्ष केपी शर्मा ओली, धनकुटाबाट राजेन्द्रकुमार राई, मोरङ २ बाट ऋषिकेश पोखरेल, मोरङ ३ बाट भानुभक्त ढकाल, मोरङ ४ बाट विनोद ढकाल, सुनसरी १ बाट जयकुमार राई, सुनसरी ३ बाट भगवती चौधरी, सुनसरी ४ बाट जगदिश कुशियैत र सोलुखुम्बुबाट मानवीर राई रहेका छन् । यस्तै नेपाली काँग्रेसबाट सर्वसम्मत हुने ८ उम्मेदवारहरुमा पाँचथरका भिष्मराज आङ्देम्बे, झापा १ बाट विश्वप्रकाश शर्मा, झापा ३ बाट कृष्णप्रसाद सिटौला, झापा ४ बाट देउमान थेबे, धनकुटाबाट सुनिल थापा, मोरङ ३ बाट सुनिल शर्मा, सुनसरी ३ बाट विजयकुमार गच्छदार, सुनसरी ४ बाट ज्ञानेन्द्रबहादुर कार्की, सोलुखुम्बुबाट आङ्गेलु शेर्पा र उदयपुर १ बाट डाक्टर नारायण खड्का रहेका छन् ।

यस्तै माओवादी केन्द्रबाट सर्वसम्मत सिफारिसमा पर्नेहरूमा पाँचथरबाट हर्कबहादुर नेम्वाङ (मिक्सो), झापा १ बाट राम कार्की, झापा २ बाट राजु आचार्य, झापा ४ बाट झलकसिंह दर्लामी, तेह्रथुमबाट इन्द्रबहादुर इम्सोङ लिम्बू, धनकुटाबाट हेमराज भण्डारी, मोरङ १ बाट प्रेम मिभक लिम्बू, मोरङ २ बाट गणेश उप्रेती सुशील, मोरङ ४ बाट अमनलाल मोदी, मोरङ ५ बाट शिवकुमार मण्डल र ओखलढुंगाबाट राम कार्की सर्वसम्मत सिफारिस भएका छन् ।

रोटरी क्लवद्वारा विद्यालयलाई कम्प्युटर प्रदान

भद्रपुर(प्रस)। मानवीय सेवामा सक्रिय संस्था रोटरी क्लव अफ भद्रपुरले भद्रपुर १० स्थित कलवलगुडी प्राथमिक विद्यालयलाई शैक्षिक सामग्री वितरण गरेको छ।

विद्यालयको सभाहलमा आयोजित कार्यक्रममा एक थान ल्यापटप कम्प्युटरसहित शैक्षिक सामग्री वितरण गरेको हो। क्लवको ट.भ.ब.ऋ.ज कार्यक्रमअन्तर्गत क्लवले एडप्ट गरेको स्कुललाई हेप्पी स्कुल बनाउन डिष्ट्रिक ग्रान्डबाट प्राप्त सहयोगले खेलकुद सामग्री, स्टेशनरी, कल्चरल पोशाक समेत वितरण गरेको हो। क्लवका अध्यक्ष इश्वर अधिकारीको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा स्कुलका प्रधानाध्यापक कल्पना नेपालले सामुदायिक स्कुललाई गरेको सहयोगको लागि क्लवलाई धन्यवाद दिँदै प्राप्त सामग्रीहरुको सहि सदुपयोग गर्ने वचन दिइन्।

कार्यक्रममा स्कुलका शिक्षक, विद्यार्थीसहित क्लवका संस्थापक अध्यक्ष किशोर पराजुली, पूर्व अध्यक्षहरु राजकुमार पोखरेल, विगत ओझा, , विनोद चापागाई, प्रदिप सरावगी,कविन राई, पवन श्रेष्ठलगायतका रोटरीयनहरुको उपस्थिति रहेको थियो। कार्यक्रमको सहजीकरण रोट्र्याक क्लव र इनरव्हील क्लव भद्रपुरले गरेका थिए।

चन्द्रगढी वनको २३ औं सभा सम्पन्न

भद्रपुर(प्रस)। भद्रपुर ९ स्थित चन्द्रगढी सामुदायिक वन उपभोक्ता समितिको २३ औं साधारणसभा सम्पन्न भएको छ। समूहका अध्यक्ष दुर्गाप्रसाद भट्टराईको अध्यक्षता तथा भद्रपुर नगर प्रमुख गणेश पोखरेलको प्रमुख आतिथ्यमा परिषद भेलामार्फत सभा गरिएको हो।

सभामा अध्यक्ष भट्टराईले वार्षिक कार्ययोजनासहित सांगठनिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्दै वनक्षेत्रलाई हरित पर्यापर्यटन केन्द्रको रूपमा विकास गर्ने लक्ष्य प्रस्तुत गरेका थिए।
कार्यक्रममा कोषाध्यक्ष अनुज खतिवडाले एक करोड ६३ लाख ८३ हजार ३३९ रुपैयाँ आम्दानीसहितको वार्षिक प्रगति विवरण प्रस्तुत गरेका थिए।
सचिव पार्वती मल्लले सञ्चालन गरेको कार्यक्रममा वन डिभिजन झापाका कविन्द्रविक्रम नेम्वाङ, नेकपा माओवादी केन्द्र भद्रपुर अध्यक्ष शिवकुमार राजभण्डारी, नेकपा एकीकृत समाजवादीका अध्यक्ष पदम लिम्बू, श्रीराम समावेशी धाम व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष शिवराम लुँइटेल, श्रीकृष्ण प्रणामी मन्दिर व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष गोपालकृष्ण मैनाली, चन्द्रगढी दोस्रो खानेपानी उपभोक्ता समितिका अध्यक्ष चुडामणि मैनालीलगायतले शुभकामना मन्तव्य राख्दै वन संरक्षणमा सबै उपभोक्ता एक हुनुपर्ने धारणा राखेका थिए।

इष्ट होराइजनमा 'स्टुडेन्ट क्वालिटी सर्कल'

मेचीनगर(प्रस)। क्वेष्ट नेपालले ७ औं हव सम्मेलनअन्तर्गत 'स्टुडेन्ट क्वालिटी सर्कल' (एसक्युसी) धुलाबारीमा सम्पन्न गरेको छ।
शनिबार धुलाबारीस्थित इष्ट होराइजन अंग्रेजी माविमा क्वेष्ट नेपालले विद्यार्थीहरुबीच व्यक्तित्व विकास गर्ने उद्देश्यले सो कार्यक्रम आयोजना गरेको थियो।
कार्यक्रममा क्वेष्ट नेपालकी सभापति एवम् ग्यालेक्सी पव्लिक स्कुलकी प्रिन्सिपल सुनिरा एस गुरुङको प्रमुख आतिथ्यता रहेको थियो।
कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि गुरुङ, मेचीनगर नगरपालिकाका शिक्षा शाखा प्रमुख होमनाथ भण्डारी, इष्ट होराइजनका प्रिन्सिपल सञ्जीव राई, झापा हवका सदस्य ओमविक्रम नेम्बाङ, हवका कोर्डिनेटर गुणराज गिरीलगायतले शुभकामना मन्तव्य राखेका थिए।
कार्यक्रमको आयोजक झापा हव र सहजीकरण इष्ट होराइजन माविले गरेका थिए। कार्यक्रममा विद्यार्थीहरुबीच समस्या, त्यसको अनुसन्धान र समाधानका उपायका बारेमा प्यानल डिस्कसन समेत गरिएको थियो। त्यसको सहजीकरण स्मारिका स्कुलकी कोर्डिनेटर संगीता राईले गरेकी थिइन्।

प्यानल डिस्कसनका विषयमा राखिएका जिज्ञासाको विद्यार्थीहरुले सहजै उत्तर दिएका थिए। विद्यार्थीहरुबीच भएको प्यानल डिस्कसनका विषयमा सुमित लिम्बूले सुझाव दिएका थिए। आर्ट, क्यालेज, कथा लेखन र प्रेजरहन्टका विद्यामा पहिलो, दोस्रो र तेस्रो हुने विद्यार्थीहरुले पुरस्कार पाएको कार्यक्रमका संयोजक नविन दाहालले जानकारी दिए।
कार्यक्रममा होराइजनका विद्यार्थीहरुले नृत्य प्रस्तुत गरेका थिए। त्यस कार्यक्रमको सञ्चालन होराइजनकी शिक्षिका रेखा दाहालले गरेकी थिइन्।

लामिछाने बन्धु समाजको अधिवेशन सम्पन्न

झापा(प्रस)। गर्ग गोत्री लामिछाने बन्धु समाज झापाको २८ औं अधिवेशन नयाँ कार्यसमिति चयन गर्दै सम्पन्न भएको छ। झापाको कनकाईस्थित कोटीहोममा रहेको गर्ग आश्रमको सभाहलमा सम्पन्न अधिवेशनले समितिको दोस्रो बैठकबाट एकजना थप्नेगरी १९ सदस्यीय जिल्ला कार्यसमिति चयन गरेको हो।
जसको अध्यक्षमा टिकाप्रसाद लामिछाने चुनिएका छन् भने बरिष्ठ उपाध्यक्ष पूर्णदेव लामिछाने, उपाध्यक्ष घनश्याम लामिछाने र सचिवमा विमल लामिछाने चयन भएका छन्। यसैगरी सहसचिवमा विष्णुभक्त लामिछाने र कोषाध्यक्ष हरिप्रसाद लामिछाने चुनिएको निर्वाचन समितिका संयोजक मातृकाप्रसाद लामिछानेले जानकारी दिए।
समितिको सदस्यहरुमा लोकनाथ लामिछाने, गुरुप्रसाद लामिछाने, योगप्रसाद लामिछाने, केशव लामिछाने, देवा लामिछाने, मनिशा लामिछाने, भीमप्रसाद लामिछाने, लक्ष्मीप्रसाद लामिछाने, सरोज लामिछाने, कृष्णप्रसाद लामिछाने, शर्मिला लामिछाने र सरु लामिछाने चुनिएका छन्।
लामिछाने बन्धु समाज झापाको अधिवेशनले ३ सदस्यीय लेखा समिति समेत गठन गरेको छ, जसको संयोजक विशेश्वरप्रसाद लामिछाने रहेका छन् भने सदस्यहरुमा युवराज लामिछाने र सागर लामिछाने रहेका छन्।
जिल्लाभरका लामिछाने बन्धुहरुको प्रतिनिधित्व रहेको भेलामा समाजका निवर्तमान अध्यक्ष एनपी लामिछानेले अघिल्लो समितिले गरेका कामहरुको प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेका थिए। अधिवेशनले बन्धु समाजको सभाहलसहित विभिन्न संरचना निर्माण गर्ने, पालिकास्तरसम्म बन्धु समाजलाई संगठित र संस्थागत गर्ने निर्णय समेत गरेको छ।

हल्दिबारीले ...

४ का वडाध्यक्ष सन्तकुमार थापाले कर्मचारी र जनप्रतिनिधिहरूबीचको यस्तो कार्यक्रमले धेरै कुरा सिक्ने अवसर मिलेको बताएका थिए। प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत सुवास श्रेष्ठले गाउँपालिकाले चौमासिक रूपमा प्रगति विवरण पेश गर्ने र यसलाई निरन्तरता दिने बताएका थिए। यसैगरी उपाध्यक्ष लक्ष्मीदेवी मैनालीले गापाभित्र संचालन हुने भौतिक पूर्वाधारका योजनाहरु समयमै सम्पन्न गरिनुपर्ने तथा तिनको स्थलगत अनुगमन प्रभावकारी ढंगले गर्ने धारणा राखेकी थिइन्
कार्यक्रमको अन्त्यमा बोल्दै गाउँपालिका अध्यक्ष लिङ्देनले अघिल्लो पाँच वर्षमा यस्तो कार्यक्रम नभएको र कर्मचारी र जनप्रतिनिधिहरूबीच घुलमिल अलि कम भएको भन्दै शुक्रवारको कार्यक्रम र कर्मचारीको टिमप्रति आभार व्यक्त गरेका थिए। कार्यक्रमको संचालन प्रशासन शाखा प्रमुख राजन न्यौपानेले गरेका थिए।

सच्याईएको

यस प्रतिदिन दैनिकको शनिवार प्रकाशित अंकमा कर्णाली बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. झापाको धितोमा रहेको अचल सम्पत्ति लिलाम बिक्री सम्बन्धी सूचनामा ऋणी भीम मल्लाहाको फोटो छुट्न गएकाले फोटो समावेश गरी प्रकाशित विज्ञापन सच्याइएको छ -सम्पादक

क्र.सं.	ऋणीको नाम	ठेगाना		ना.प्र.नं.	जग्गाधनीको बिवरण	धितो रहेको जग्गाको ठेगाना	कि.नं.	क्षेत्रफल	सेवाकेन्द्र
1	C)fl-led dNnfxf afa'-g<]z dNnfxf afh]pdfsfGt dNnfxf	d]rLgu< g.kf.10		01/1446 emfkf	h.w-g<]z dNnfxf afa'-pdfsfGt dNnfxf afh]kmfu'dnfxf	whfaf<L-5	618	0-1-0	whfaf<L

नव सञ्चार गृह प्रा.लि.द्वारा प्रकाशित तथा नव सञ्चार अफसेटमा मुद्रित कार्यालय : भद्रपुर बस स्टेण्ड पश्चिम, गजुरमुखीटोल, बिर्तामोड (झापा) फोन नं.: ०२३-५४३८२० इमेल : pratidin65@gmail .com अध्यक्ष : युवराज दाहाल ।। कार्यकारी सम्पादक : इन्द्रसिंह राजवंशी

प्रतिदिन राष्ट्रिय दैनिक

अभिव्यक्ति

कविता

प्रिय बा !

• **शशी घिमिरे**

हेर्दाहेर्दै
यति धेरै आफ्नाहरू
परलोक भए
ती मान्छेहरू कहाँ गए होलान्
मृत्युपछि आत्मा कहाँ जान्छ होला
थाहा नै छैन

सानो छँदा
देहवसान भएका मान्छेहरूको आत्मा
घर नजिकैको नारायणी किनारतिर जान्थे जस्तो लाग्थ्यो
अलिअलि उमेर बढ्दै जाँदा ती आत्माहरू
आकाशतिर नै जान्छन् जस्तो लाग्न थाल्यो
अनि
आकाशका ताराहरूको बीचमा रहेका चम्किला ताराहरू नै
हजुरआमा, फुपूहरू, ठूलो बुबा र पितु बा लाग्न थाल्यो
फेरि
अहिले पनि यस्तै लाग्छ
चम्किरहेका ताराहरूको बीचमा एउटा चहँकिलो तारा थपिएको छ
त्यसैमा म बाको मुहार देख्छु
खै! आकाश त दिनैभरि बादलले ढाकिएको छ
मेरो मनजस्तै गरी
र पनि
मेरो बाको मुहार हेर्न म बरण्डातिरैबाट चिहाइरहेछु
आज बादल नलागिदिए हुन्थ्यो अनि पो त मैले
मेरो आदर्शलाई
लाखौं ताराहरूको बीचमा
सहजै खोज्न सक्ने थिएँ
मैले औधि माया गर्ने मेरो बा
तिमी त्यही रहिरहनु
कुनै दिन
म पनि आउने छु
सानो तारा बनेर
तिम्रै आडमा रहन
बा! वर्षदिन बितिसक्यो
खै!
सम्झनाका तरेलीहरूबाट
तिमी ओझेल नै परेनौ!

धेरै याद आयो बा
यादले यादहरू बढायो
जीवन पर्यन्तको तिम्रो जीवन सहज बनोस्
तिमीलाइ विष्णुलोक प्राप्त होस
हार्दिक श्रद्दा सुमन बा!

गजल

मुस्कान

• **रबिन्द्र लम्साल**

मीठो मुस्कानको त अनौठो संसार हुँदोरहेछ !
मात्र एउटा मुस्कानमा अरूको हार हुँदोरहेछ !

युद्धमा जित कसैको हुँदैन रिसानी हित हुँदैन
मुस्काऊ प्रिय ! ओठमा रिस बेकार हुँदोरहेछ !

ईर्ष्र्याले स्वयं जलाउँछ आवेगले मन गलाउँछ
मन्द मुस्कानको महिमा अपरम्पार हुँदोरहेछ !

नभर्नु कतै मनमा विष आँखामा कुनै आरिस
खुसी नयनमा प्रेम-प्रवाह लगातार हुँदोरहेछ !

श्रृङ्गारिनु व्यर्थ रैछ जब मुहारमा द्वेश झर्दछ
केवल मुस्कान एक अमूल्य, श्रृङ्गार हुँदोरहेछ !

माया गर्छु तर आफ्नो बनाउन चाहन्नँ !

• **प्रकृति काफ्ले**

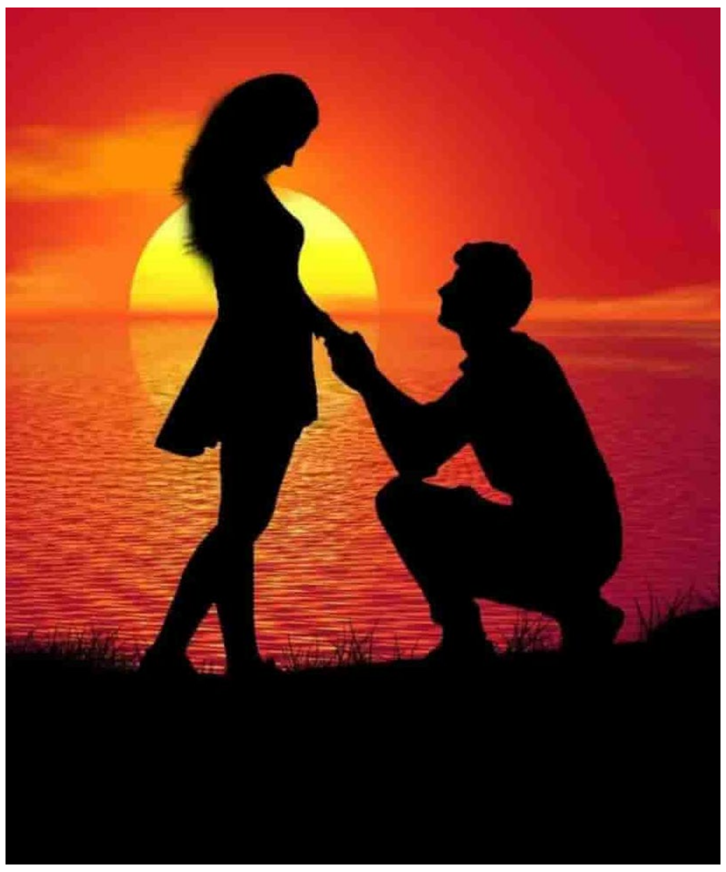

'म तिमीलाई अझै पनि माया गर्छु । ' मेरो हातमा उसको हात थियो अनि मेरो दिमागमा अनेक प्रश्न । त्यो प्रश्नको जवाफ पनि मेरै दिमागमा थियो । ती अनगिन्ती प्रश्नहरूलाई पन्छाउँदै उसको आँखामा हेरैं । उसको आँखा सधैँ जस्तो नै थियो । गहिरो समुन्द्रजस्तै जसमा केही भवनाहरू तैरिरहेका थिए त केही भवनाहरू डुबिरहेका थिए । ' के भयो ? ' उसको प्रश्नको जवाफ मेरो मनले त दियो तर मुखबाट एक शब्द पनि निस्किएन ।

उसले मेरो शब्द कहिल्यै बुझेन। त्यही भएर आज म निःशब्द रहन चाहन्थें । आज पाँच वर्ष भइसकेको थियो उसले मलाई छोडेको । उसको लागि म पागल भएको । उसलाई सम्झेर रातदिन आँसु बगाएको । ऊबिना बाँच्न सक्दिनँ भनेर दुई चोटि आत्महत्याको कोसिस गरेको । आफ्नो आत्मसम्मानलाई गिराएर उसको साथ र मायाको भिख मागेको । तर उसलाई केही फरक नै परेन । ऊ त गयो कोही अरुको साथमा । खुसी पनि रह्यो । मसँग गरेका वाचाहरू ऊसँग पनि गर्यो । ऊ त आफ्नो जिन्दगीमा अघि बढ्यो । सायद म मरेको भए पनि उसको मनमा कुनै घाउ लाग्ने थिएन होला। कसैको लासमाथि टेकेर उसले आफ्नो जिन्दगी जिएको छ , उसलाई आभास पनि हुने थिएन होला। त्यो प्रेम त्यतिबेला कहाँ गयो ? सोध्न मन थियो तर उसको मायाजस्तो उसको जवाफ सुन्ने इच्छा जागेन ।

' म तिमीलाई मन पराउदिनँ ' भन्दै उसको हातबाट आफ्नो हात झिकेँ र हिँडें । ऊ मलाई रोक्ने कोसिस गर्दै थियो तर म रोकिइनँ । मेरो आँखा पनि रोकिएन , खुलि त हाल्यो त्यो सपनाबाट । त्यो सपनालाई एक क्षण स्मरण गरैं । मनले भन्यो ' म तिमीलाई अझै मन पराउँछु तर तिमीलाई चाहन्नँ । ' मान्छेहरू भन्छन् , जुनसुकै गहिरो घाउ पनि समयसँगै पुरिँदै जन्छ । हुन त हो , जतिसुकै गहिरो घाउ पनि समयसँगै पुरिँदै जाँदो रहेछ तर त्यो घाउको दाग जिन्दगीभरि पुरिँदैन रहेछ । आज पाँच वर्ष भइसक्यो उसले मेरो जिन्दगीमा गहिरो घाउ दिएर गएको । घाउ त पुरियो तर दाग भने मेटाउन सकेको छैन । उसको अझै पनि

आज पाँच वर्ष भइसकेको थियो उसले मलाई छोडेको । उसको लागि म पागल भएको । उसलाई सम्झेर रातदिन आँसु बगाएको । ऊबिना बाँच्न सक्दिनँ भनेर दुई चोटि आत्महत्याको कोसिस गरेको ।

याद आउँछ । मनको कुनै कुनाले अझै पनि उसलाई माया गर्छ । अझै पनि सोच्छु , उसले आएर भनोस् - ' म तिमीलाई अझै माया गर्छु । ' अनि म भन्न पाउँ - ' म तिमीलाई माया गर्दिनँ ' भनेर तर ऊ त गइसक्यो । कोही अरुसँग । म मरेको बाँचेको उसलाई कुनै आभास नै छैन । एउटा निर्दोष मनलाई मारेको उसलाई कुनै ज्ञात ने छैन । घाउ भरिएर दाग रहे पनि म खुसी छु । उसलाई अझै पनि माया गर्छु । तर म ऊबिना खुसी छु । दिनको रुनुभन्दा कहिलेकाहीँ रुनु धेरै निको रहेछ । त्यही भएर म खुसी छु । यादसँग भाग्ने कोसिस गर्नु भनेको घाउलाई कोट्याइरहनु जस्तो रहेछ । ऊ गइसक्यो । अब ऊ फर्केर आउँदैन । मेरो रुवाई , मेरो पीडाले उसलाई केही फरक पर्दैन भनेर स्वीकार नगर्नु घाउलाई कोट्याइरहनु जस्तो रहेछ ।

कहिलेकाहीँ फेसबुकमा देख्छु केटीले छोडेर केटाले आत्महत्या गर्यो रे । केटाले छोडेर केटीले आत्महत्या गरी रे । त्यो पोस्ट देख्नेबित्तिकै म आफ्नो अतीतमा पुग्छु । आज ती मर्नेहरूको जसरी फोटो फेसबुकमा पोस्ट भयो , जसमा कसैले सहानुभूति दिइरहेका छन् , कसैले गाली गरिरहेका छन् । त्यसरी नै मेरो पनि फोटो फेसबुकमा पोस्ट हुन्थ्यो होला । त्यसरी नै गाली र सहानुभूति आउथ्यो होला । जसको कारणले त्यो मान्छे मर्यो , त्यो व्यक्ति एक/दुई दिन चित्त दुखाउँथ्यो होला अनि फेरि खुसीसाथ आफ्नो जीवन बिताउँथ्यो होला कुनै पश्चाताप बिना। तर जीवनभरि पीडा र पश्चातापमा त मेरा बाआमा रहन्थे होला । मलाई म त्यो पीडाबाट बाहिर निस्किन्छु जस्तो लागेकै थिएन । मेरो जिन्दगी सकियो , यो पीडा सहनुभन्दा बरु मरेपछि आनन्द जस्तो लाग्थ्यो । सायद जो मरेर गए तिनीहरूलाई पनि यही भएको थियो होला । जो मर्ने तरखर गर्दैछन् तिनीहरूलाई नि यही हुन्छ होला । तर म कति गलत रहेछु , अहिले पाँच वर्षपछि आएर बुझ्दै छु । केही समयको पीडालाई हेरेर मैले जिन्दगी भरिको खुसीलाई लात मार्थें । मेरो बाआमाको सम्मान र उनीहरूको माया र खुसीलाई लात मार्थें । सही भन्छन् मान्छेहरू , हरेक रातपछि बिहान अवश्य आउँछ । मेरो घाउको दागले मलाई सधैँ यो सम्झाइरहन्छ कि मेरो जिन्दगी अमूल्य छ । मेरो खुसी मभित्र छ । मलाई जिन्दगीमा धेरै अघि बढ्नु छ । यदि जिन्दगीमा कुनै दिन फेरि कुनै नयाँ पीडासँग भेट भयो भने त्योसँग भाग्ने हैन , त्यसलाई स्वीकार गरेर त्योसँग लड्नु छ र अघिल्लो पीडासँग केही सिक सिके जसरी नै त्योसँग पनि सिक्नु छ ।

लास माथिको त्यो नाटक

• **बलराम खवास ' सिर्जन '**

बुबाको मिल्ने साथीको श्रीमतीको निधन भएछ । उहाँको साथीको भने केही वर्षअघि नै मृत्यु भैसकेको रहेछ । हाम्रोभन्दा निकै टाढा छ उनीहरूको घर । बुबाको स्वास्थ्य स्थिति खराब भएको कारण मलामी जान सक्नु हुँदैन थियो। बाले मलाई छोरा त मलामी जा भन्नुभयो । म योभन्दा अगाडि कहिल्यै मलामी गएको थिइनँ , तीमाथि म अलि डराउने स्वभावको मान्छे । त्यसैले मैले प्रतिकार गरैं , ' म जादिनँ , अब हजुरको साथी न मैले चिन्नु । त्यहाँमाथि मान्छे पोलेको हेर्न सक्दिनँ । भो म जान्नँ । ' बाले मेरो कुरा भुइँमा खस्न नपाउँदै भन्नुभयो , ' जा न बाबु जा , मेरो सुखदुःखको मिल्ने साथीकी श्रीमती हुन् । सकेको भए म आफै जान्थैं । म नगए नि छोरो आएको छ भन्ने त हुन्छ , जा न । देखा परेर आइज , अस्तु सेलाउन्जेलसम्म बस्नु पर्दैन , पुगेर आइज । त्यताका साथीहरू पनि छन् हैन तेरो ? तिनीहरू पनि आउलान् नि त । '

अब बाको वचन धेरै नकार्न सकिनँ, जान तयार भएँ । हिँड्ने बेला बाले भन्नुभयो , ' ए सुन् त , मलामी गएर आएपछि सिधैं घर नछिर् है , सुनपानी छर्किनु पर्छ । ममी वा घरको कोहीलाई बोला आएपछि । ' हस् भन्दै म निस्किएँ । अँधेरी खोला भन्ने ठाउँमा म पुग्दा एकछिन अगाडि लाससहित धेरै मलामीहरू पुगिसकेका रहेछन् । त्यहाँसँगै पढेको साथी पनि आएको रहेछ । पार्थिव शरीर भुइँमा राखिएको थियो । मानिसहरू दाउराले चिता बनाउँदै थिए । सबै मानिसहरूमा दुःखको भाव देखिन्थ्यो , यो स्वाभाविक नै थियो । छोराबुहारी आफूलाई सम्हाल्न सकिरहेको थिएनन् अनि छोरीहरू आँखाबाट आँसुको धारा बगाइरहेका थिए । छोराबुहारी यति भाव विह्वलमा देखिन्थे कि उनीहरूको जति माया आफ्नो आमाबुबा , सासूससुरालाई अरु कसैले गर्दैनन् । त्यहाँ यस्तो माहोल बनिरहेको थियो कि कोही प्रतिष्ठित मान्छेको मृत्यु भएको छ , पार्थिव शरीरलाई फूलमाला र दोसल्लाले सजाइएको थियो । सबै विधि पूरा गरी चितामा लास राख्ने काम भयो अनि चितामा छोरो जसले सेतो कपडा लगाएको र कपाल खौरिएको थियो उसले आगो लगायो। त्यस समयमा यतिसम्म भयो कि जल्दै गरेको लासमा ' आमा हामीलाई छोडेर नजानु ' भन्दै पटक पटक छोरो आगोमा होमिन गइरहेको थियो । अरु मानिसहरू उसलाई सम्हाल्दै थिए। मलाई त्यो दृश्य हेर्न गाह्रो भइरहेको थियो ।
साथीलाई ' अलि उता गएर केही कुरा गरौं न ' भनें ।
' कति भाग्यमानी हुनुहुँदो रैछ है उहाँ ! कति धेरै माया गर्ने छोराबुहारी रैछन् ! कति धेरै माया पाउनु भयो होला जीवित हुँदा ! , ' मैले भनें । साथीले लामो सुस्केरा हाल्दै भन्यो , ' त्यो त समाज अनि मलामीहरूको अगाडि आफूले आमालाई धेरै माया गर्छु भनेर देखाउन अनि दुनियाँले के भन्छन् भनेर नाटक गरेर गोहीको आँसु झारेका हुन् । जिउँदो हुँदा सुखको सास फेर्न दिएनन् , मरेपछि चटक देखाउँछन् । यति माया ज्युँदो छँदा गरेको भए ती आमा अझै बाच्थिन् । मलाई यिनीहरूको बारेमा सब थाहा छ । '
अरे ! म अचम्ममा परैं । त्यहाँको माहोल र साथीले भनेको कुरा नितान्त फरक थियो। मैले सोधैं, 'भन न मलाई सबै कुरा । '

उसले बेलिविस्तारमा भन्न थाल्यो-
'हरिनारायण, आमाको श्रीमान। उनी जिउँदो हुँदा परिवारलाई दुःखको कुनै आभास हुन दिएनन्। एउटा मात्र छोरो अनि दुई छोरी उचित लालनपालन र शिक्षा दिएर धुमधामसँग सबैको बिहे गरिदिए। छोराबुहारी, नाति अनि दुई जना बुढाबुढी सँगै बस्थे। हरिनारायण हुँदा केही न केही गरेर घरको लागि थोरै भए नि आर्थिक सहयोग पुर्याउथे। त्यसैले नि होला छोरा बुहारीले राम्रो व्यवहार गर्थे। जब उसको मृत्यु भयो, ती आमा एक्ली भइन्। श्रीमानको निधन भएको केही महिना छोराबुहारी सँगै बसिन्। त्यसपछि छोरा बुहारीलाई आमा घाडो लाग्न थाल्यो। विभिन्न बहाना बनाएर बुहारीले ती सासूलाई दुःख दिन्थिन्। बुहारीको, नातिको, छोरोको लुगा धुन्थिन्। आफ्नो श्रीमानलाई गाली गरेको जस्तो बहाना बनाएर ती सासूलाई भन्नु समेत भन्थिन्। त्यति गर्दा नि छोरो सुनेको नसुनै गरेर मात्र बसिरहन्थ्यो। आमालाई यस्तो गर्नु, भन्नुहुन्न कहिले भनेन्, बरू उल्टो आमालाई 'बा बितेको धेरै वर्ष भयो अब सम्पत्ति, घर-जग्गा मेरो नाममा गरिदिनु पर्छ आमा' भन्थ्यो। दश धारा दूध पिलाएर हुर्काएको छोरो नै आफ्नो जस्तो नभएपछि श्रीमानको श्री सम्पत्ति छोराको नाममा गर्दिन्। अनि ती आमा एक्लै बस्न थालिन्। जति दुःख भए नि, छोराबुहारीले जस्तो व्यवहार गरे नि यस्तो गरे भनेर छरछिमेकीलाई कहिल्यै भनिनन्। सधैं खुसी भएको झैं गर्थिन्।
'एउटा छोरो त हो, किन एक्लै बस्नु परेको होला! मिठो मिठो एक्लै बनाएर खाना बसेकी होलिन् नि' भनेर वरपरकाले कुरा काट्थे। तर वास्तविकता अर्कै थियो। एकल भत्ता आउथ्यो। नुन, तेल, चामल त्यहीले किनेर गुजारा गर्थिन्।

काम गर्न सक्दिन थिइन्। छोरोको राम्रै आम्दानी थियो। सँगै नराखेनी, नबसेनी आमालाई के चाहिन्छ? के कुराको अभाव छ? भन्नुको त कुरै छाडौं, सन्चो बिसन्चो सोध्ने फुर्सद थिएन उसलाई।' साथीले भन्दै गयो, 'छरछिमेकीलाई चाहिँ आमालाई एक्लै बस्न मन पर्छ रे, एक्लै बस्दा खुसी हुनुहुन्छ रे, सँगै बसौं भनेको मान्नु हुन्न। त्यही पनि हामीले सँगै नबसेनी आमाको सबै आवश्यकता पूरा गर्ने कोसिस गरेका छौं भनेर दुनियाँको सामु माया गरे झैं गर्थे। ती आमा बुढी हुँदै गइन्, स्वास्थ्य स्थिति पनि बिग्रँदै गयो। कएकदिन साह्रै बिरामी भैछिन्। त्यो बेला तातो पानी तताएर दिने नि कोही भएन। औषधि किनेर खाने पैसा पनि थिएन। भत्ताको पैसाले नुन भुटुनमै ठिक्क हुन्थ्यो। धेरै बिरामी भएपछि छोरासँग गएर भनिन्, 'बाबु, म हस्पिटल जानुपर्यो। धेरै गाह्रो भयो। श्वास रोकिन लागिसक्यो, पैसा सुको छैन केही पैसा दे न। तिमीहरूले लग्नु पर्दैन, म आफै जँचाउन गएर औषधि किनेर ल्याउँछु। भए थोरै देऊ न।' आमाको कुरा सुनेपछि छोरोले भन्यो, 'नातिको स्कुल फी भोलि नतिरी नहुनी छ । ऋणको किस्ता नि तिर्नु छ। केही समयपछि म आफै लग्दिउँला, अहिले मसँग पैसा छैन। चुप लागेर बसेर आराम गर्नु । '

जुन छोराको लागि खाई नखाई गरेर भए नि हुर्काइन्, उसलाई सानो चोट लाग्दा आमा आफ्नो मन दुखाउथिन्, निद्रा नपुगेर वा सामन्य केही भएर रोइदिँदा मात्र पनि रातभरि नसुती आत्तिँदै हस्पिटल कुदाउँथिन्, आज त्यही आमा छोरोसँग औषधि किन्ने पैसा माग्दा नि छोरो आफ्नै समस्याको पोको देखाउँछ। विचरा आमा रोगले झन्–झन् थला परिन्। छोरोले न वास्ता गर्यो न हस्पिटल नै लग्यो। अन्त्यमा यी आमा उपचार नपाएर मरिन्। अहिले नाटक गरी गोहीको आँसु झार्छन्।
आखिर सन्तान केको लागि? मरेपछि मुखमा एक थोपा पानी हाल्दिन मात्र रैछ!' जिउदो हुँदा माया, समय, ख्याल नराख्ने अनि मरेपछि स्वर्गमा बास होस् भनी श्रद्धा गर्ने! जिउँदो हुँदा केही खाए कि खाएनन् भनेर वास्ता छैन, मरेपछि चाहिँ पिण्ड खान्छन् भनेर चढाउनु यसले कुनै अर्थ राख्दैन। आफूले सन्तान भएपछि पाउने अधिकार मात्र खोज्ने हैन, आफू सन्तान भएपछि आमाबुबाप्रति आफूले गर्नुपर्ने कर्तव्यलाई नि भुल्नु हुन्न।

रु.२०/– ले हरिराम झ्याउको पिण्ड छुटाएँ

• नकुल काजी

" हन हओ पाँडेजी हओ, ती माउँबाधी हेट नेता परचन्नले कुन देशको सटकमा जान्छु भन्'र घाँटीका नसा फुला'र चाइनेकेरे कुम हल्ला'र भनिबक्सिराख्या र'छ भन्ने अलिक सिरेसली भ'र सुन्दिनु पर्थो कि पर्थेन ? हन मोबिलका ठाँडाको इन्टर्न्याटबड फेसुक गर्न खुप जान्दछु भन्ने घमन गर्दै जे पा'तेइ ठ्यौँस्नु त मानौताको हुमेनेटी हो त ? "....भन्दै मेरो घरको बार्दलीको अंग्रेजी बरण्डा उक्लेका थिए आज भू.पू. कमरेड हरिराम बाजे । उनले आज चाहिँ कैलु बिहारीले बजारको एकान्त गल्छिँडोमा 'चाय दुकान'- को नाममा चलाइराख्या लुकुवा भट्टीको 'चाय' दनक लाएर आएका छन् भन्ने आँखा चिम्लेर पनि थाहा हुन्थ्यो !

बरण्डामा चढेपछि दाइने-देब्रे नहेरी मैरै सोझो अघिल्तिरको कुर्सीमा, गह्रौं भारी बेपर्वाह फ्यात्त फ्याँकेको शैलीमा, घ्याच्च बसेर भन्दै गए -" ती माउँबाधी क्यान्द्रका मालिक परचन्नले चइन्जोकेरे इण्ड्याका लिडरहर्का पान्तारे हुटेलका ढ्याउ आउनेगरी भोर्जन भोगेर, डानस रेसुरेनहेरूमा डानस हेरेर अन्तखेरी बेहान-बेहानको मोनिङ वाकमा पसिना काडेर , बेटमिल्टन खेलेर तेतिका बर्ख र मैना उतै दुक्खकष्ट नगरेका थे भने यो देश अैले मात्तै सिरलङ्का जैसो भख्खर हुन्थो ? उइलै उस्तो भइसक्ने ग्रान्टी नै थ्यो क्या । उनै इण्ड्यान भइआ-भइआनी मित्रहेरूका मतो र सल्ला बम्जिम उतैबड यो गनतन्त्र बोकेर नल्याका थे भन'रभनेदेखुन् हामेरू खाइराख्थ्यौं खइनी ओठभरि ! अैले जइसो मुगी, भस्टेचारी, कमिसिनखौरी, घुसखौरी , बलत्कारी, जाली-किर्ते,मुक्का- मुक्की, रात्दिन तानातान र हानाहान ,लुटालुटहेरू उस्बखत काँहाँ एतिभाँड्यौं हेर्न पाइँथ्यो त ? हामेरको देशको सिच्चुहेसन आज जैसो रमितिफाइ भ'को थ्यो र रमित हेर्न पाइँथ्यो त ? देशमा च्यान्ज लेराउनु भन्या एस्तै होइन्त ? कुरा गर्छौ तपइँहेरू स्याना बालखले माथ्लो तल्लाको बरण्डाबड तल आँग्नामा सुकाको टपरामा पर्नेगरी पेशाप तुर्काको जैसो ।".....

उनी यस्तै भालुभुत्ते फलाको फलाक्तै गइराखेका थिए, मैले अझ उकास्ने अभिप्रायले बीचैमा छ्यास्स भनें -" खोइ हौ बाजे, मैले त बोल्नै कहाँ पा'कोछु र तपाईं त्यसो भन्नुहुन्छ ? एउटा कुरो बुझ्नैं भने भैं लाग्यो, त्यो हो कि होइन , सोधुँ कि ?"

उनले बेपर्वाह भने -" अर्रे, सोद न हओ सोद । तपइँ बीये-एम्मे पास भए नि मेरा ब्राबर यो देशको रा'नीतिकको पोल्टिस् जान्या भा त म आफैलाई थुक्क ! लु जा ! ....मैले त उइले बन'रसमा कउमोधी ब्याकर्ण पढ्दै पोल्टिसको साइकोलोजिक र हिस्टोरी- जोगरापीको कोस पनि छिचोल्या क्या । तपइँजत्तिकाको जस्तै कोइसिनलाई पनि म 'चट्ट मङ्नी ,पट्ट साधी' भन्या झ्याइँ एक्कै मिलिटमै उत्तरिफाइ गरिहाल्छु नि हओ । तपइँहेरू स्टुड्यान-स्टुड्यान्नी भ'र बिद्दे पढ्या जैसो म काँहाँ हुँ र हओ पाँडेजी म त ठूलो विस्सोविद्देलए टेकेको पर्सोनालिटक पो हुँ त हओ । तपइँहेरू जैसो आबा न चाबाको ल्याङ्ठो मान्छौ कि क्या हो ? .... लु सोद , के सोद्छौ सोद ।" मैले भनें-"आज तपाईंका कुरा सुन्दा तपाईं माओवादी पार्टीमा पस्नु भए जस्तो लाग्यो ।त्यसो हो भने त तपाईं फेरि 'बहालवाला कमरेड' हुनुभएको हो त ?"

उनले तिखारिएर भने -" अन्त होइन त अनि ? अब माउँबाधी क्यान्द्रका पोरपराइटर अदच्छे मालिक परचन्न पर्दानमन्त्री हुने हन्डेड परसेन मात्तै होइन करिभन-करिभन टुऱ्-थिरी हन्डेड परसेन सिउरली भइसक्या भित्री गुज्जे तपइँहर्लाई था नहुनु सोभाभिकै हो । एद्दि सो- उक्त कुरा अन्भेलिट चाइँने भ'छ भने यो हामेरको मात्रिभूइँ देश फेरि-पुनहँ ड्यान्जरतम् खाडलमा चुर्लुम्मिने सिउरली छ भन्ने मलाई अन्दाजिफिकेसन भ'को छ । तेस ट्याममा ज्यू-ज्यानलाई उइले जैसै डिफिकल हुन्छ भन्ने भबिसेकलाई दिमाखको किट्नी-लिबरमा मथेरै मैले सो-उक्त डिस्सन लिया हुँ । लेकिन, ह्वाँ पर्दानमन्त्री हुने स्टङ चानस छ र तेस ट्याममा म जैसो अनुभभी पर्तिबाशाल्ली र च्याम्पेन पोल्टिस्यानको त ह्वाँहर्लाई नै नेस्सरी मउसुप भई नै हाल्छ केरे । लेकिन अैलेसम्मन चइँ म सो-उक्त पार्टीमा लागें भन्ने ह्वाहेरू कस्सैलाई मालम गरा'को छुइन । मैले उत्ताउलो भ'र कोनिको जैसो आफ्लाई सस्तोकर्ण गर्ने काम उत्ति ब्यूटो र हेन्सम ठरिँदैन भन्ने मेरो इस्टम्याट हो । म जत्तिको खली बेक्तित्तोले आफ्नो इन्टोडुस काम-कर्मले दिने खुबिलिटी राख्नै त पर्छ ताअँ, अब तपइँहेरू जन्ताले मकन कम्रेट-कम्रेट भन'र सम्भोदन गर्दा म कौनै एक्सिन लिन्न र भाटा-उटाको डर राखेर ड्राउनु नेस्सरी छैन ।"

यति भनेपछि उनले झट्ट के सम्झे झैं गर्दै आफ्ना सबै खल्ती छामे र एकछिन के सम्झे झैं गरेपछि धकाउँदै भने -"आज ब्याङबड ए'दुई लाख रुप्पे झिक्नुथ्यो,च्याँखबुक नै बोक्न बिस्नेछु, थुक्क ! यो रा'नीतिकको पनेल्टिस गर्ने झ्याउलोले कैलेकाइँ दिमाख नै स्यान्टिफ्ल्याँट हुन्छ, घरबेभारतिर ध्यानदिस्टि दिनेगरी टाउकाको म्यामोरी सुद्दिफाई गर्ने ट्यामै पाइँने भा त, थुक्क ! ....तेसो भा'हुँदा तपइँसित खुजुरा लोठ छन् भने गोडा बिसेक रुप्पे दिराख त हओ पाँडेजी ! म आउँदो अगामी बडादशौं अगाडि नै सिन्सेलौं घुर्ता गर्छु दोगानबड चिनी -च्यापत्ति लेराऊ हए भन'र हिन्नेबेलाँ बाउनीले भनेकी थी । लगिएन भने खप्नुखानु गर्ने होइन । अस्तिका दिनदेखुन् आफ्ना घराँ च्या खान नपा'र जिउ नै लोतो भइराख्या छ , चिनी होस् न च्यापत्ति ! ब्याङमा लाखौं रुप्पे छन् नि छ-न त ! निकालेर लेराउने ट्यामै खोइ ? सम्जिने दिमाख त आउँदो अगामी एलेक्सिनको भोटमा के-कसो गर्ने भन्ने एकान्टेन गर्दागर्दै ओभरलोठ भ'र लक्डौन भइसको ।... हओ पाँडेजी , निकाल हओ बीसोडा रुप्पे । पछि हामेरको सर्खार बनेसि एस्तो नाथे बीसोडा रुप्पे मूला त के, चानस परे बीस कडोर मेरामा हुनेछ र चानस नआउने त झ्याँन चानसै नट् नि हओ, चानसै नट् नि ! " मैले उनलाई र उनी जस्ता धेरैलाई राम्रै बुझेकै थिएँ तापनि अहिलेको राजनीतिक नाक- नक्सा पनि उत्ति नै बुझेको हुँदा डरै थियो, क्या हो - कसो हो ! 'हरिराम जस्ता झोलेका दिन साँच्चै उघ्रिए भने ?' भन्ने अग्रिम आतङ्कले म ठीक त्यस्तै सोच्न पुगेछु जस्तो झा.खा. (झारी-खाने) मार्का 'पत्रकार गर्ने' झोले-तुम्बेहरू 'समाचार लेखुँ त ?' भन्ने खालका पानीगुण्डे ढ्वाँस पिट्न कालाबजारे साहूको गद्दीमा पुग्दा सो साहूले सय-पचास हातमा थमाएर सो झ्याउलो तत्काललाई टार्ने गर्छ भन्ने मैले सुन्ने गरेका थिएँ ।....

र, मैले बीस रुपैयाँ दिएर आज, 'पुनः कमरेड ' भएँ भनेर मेरो गिदी गिजोलिरहेका, हरिरामको पिण्ड छुटाएँ !!.....

माओवादीका घिमिरेविरुद्ध पूर्व श्रीमती राजवंशीले वागी उम्मेदवारी दिने

झापा(प्रस)। झापा क्षेत्र नं ३ 'क' बाट नेकपा माओवादी केन्द्रका नेता डिल्ली घिमिरे(हिक्मत) ले प्रदेशसभा निर्वाचनका लागि उम्मेदवारी दिने तयारी गर्दैगर्दा उनकी पूर्व श्रीमती शान्ता राजवंशी(गौरी)ले वागी उम्मेदवारी दिने घोषणा गरेकी छन् । वर्गीय,जातीय उत्पीडन , महिला हिंसा र भ्रष्टाचारका बिरुद्ध र झापा क्षेत्र न ३ को विकास र समृद्धिका लागि झापा क्षेत्र नं ३ 'क' को प्रदेशसभाको सदस्यका लागि आफू उम्मेद्वार बन्न तयार रहेको उनले सामाजिक संजालमार्फत घोषणा गरेकी हुन् ।

' पार्टीले टिकट दियो भने पार्टीकै तर्फबाट उठ्छु , नत्र वागी भएपनि झापा क्षेत्र नं ३ 'क' को प्रदेशसभाको सदस्यका लागि उम्मेद्वारी दिन्छु ' उनले प्रतिदिन दैनिकसंगको कुराकानीमा भनिन् । बाह्रदशी गाउँपालिका फुलवारी निवासी जाला राजवंशीकी छोरी शान्ता र घिमिरेले माओवादी पार्टीमै रहँदा एक अर्कालाई मन पराएर २०६१ सालमा जनवादी विवाह गरेका थिए । त्यतिबेला शान्ता १६ वर्षकी थिइन् । तर , उनीहरुको वैवाहिक सम्बन्ध जनयुद्ध जत्तिकै दश वर्ष मात्र टिक्यो । घिमिरेले २०७१ सालमा आफ्नै जातको अर्की श्रीमती ल्याएपछि उनीहरुबीच सम्बन्ध विच्छेद भयो । 'उहाँले आफ्नै जातको अर्की श्रीमती ल्याएपछि मैले सम्बन्ध विच्छेद गरैं ' छोरीसहित अलग्गिएकी शान्ताले भनिन् ' पैतृक सम्पत्ति थियो कि थिएन केही पनि लिइनँ , हामी आमाछोरी विदावारी भयौं ।'

हाल आमा शान्ता र उनकी छोरी साइमा बिर्तामोडमा डेरा लिएर बस्छन् । शान्ता बिर्तामोडको एउटा कपडा पसलमा काम गर्छिन् । आफ्नै परिश्रमले छोरी साइमालाई पालनपोषणसहित पठनपाठन गराउँदै आएकी छन् । साइमा कक्षा १० मा अध्ययनरत रहेकी छिन् ।

०६१ सालबाट भूमिगत राजनीतिमा लागेर अखिल क्रान्तिकारी झापाको जिल्ला सदस्य हुँदै गर्दा तत्कालीन एरिया ईन्चार्ज घिमिरेसँग विवाह बन्धनमा बाँधिएकी शान्ता अखिल नेपाल महिला संघ झापाको उपाध्यक्ष थिईन् । आदिवासीकी छोरी भएकै कारण आफूलाई अपहेलना गरेर सम्बन्ध बिच्छेद गरेका हिक्मतले अबको प्रदेश सभा निर्वाचनमा आदिवासीकै बाहुल्यता भएको ठाउँबाट चुनाव लड्ने घोषणा गरेपछि आदिवासीलाई सचेत गराउन पनि आफ्नो उम्मेदवारी रहने उनले बताएकी छिन् । शान्ता हाल माओवादी पार्टीको सदस्य रहेकी छिन् ।

बेसहारा बृद्धाको नगर अस्पतालमा उपचार हुँदै

पथरी(प्रस) । पथरीशनिश्चरे -१ मा डेरा गरी बस्ने बेसहारा ८९ वर्षीया वृद्धा रनमाया कार्की अहिले नगरअस्पतालको आकस्मिक कक्षमा उपचाररत् छिन्।

दम रोगका कारण सास फेर्न असहज भएको र खाना रूचि नभएपछि उपचारका लागि भर्ना भएकी रनमायालाई गएको मंगलबारदेखि सो अस्पतालमा भर्ना गरिएको हो । गएको चैत महिनादेखि पथरी बजारमा डेरा गरी बस्दै आएका कार्की दम्पतिको यतिबेला कोही पनि सहारा छैनन्। डेढ वर्षअघि मोरङको कानेपोखरी गाउँपालिका-७ स्थित रमाइलोमा बस्दै आएका थिए। तर, पथरीशनिश्चरे -५ स्थित हसन्दह गाउँको एक विद्यालयमा शिक्षण गरिरहेका आफ्नै भतिजा चित्रबहादुर कार्कीले हेरचाह गर्न टाढा भएको भन्दै यो दम्पतिको स्वामित्वमा रहेको ६/७ कठ्ठा जग्गा पनि बेच्न सल्लाह दिई

आफ्नो घरमा लगेर करिब एक वर्ष पालनपोषण गरेका थिए । जग्गा बिक्री गरी प्राप्त ९ लाखमध्यें ४ लाख रुपैयाँ भतिजा चित्रबहादुरले सापटी लिएर पक्की घर बनाएको एक वर्ष नपुग्दै यी वृद्ध- वृद्धाले भतिजाको घरबाट अपमान र दुर्व्यवहार भोग्दै कुम्लो- कुटुरो र झिटी- झ्याम्टा बोकेर बेसहारा बन्नु पर्यो ।

भतिजाको परिवारले गाली गर्ने, अभद्र व्यवहार गर्ने र अपमानित व्यवहार गर्ने गरेको देखेपछि स्थानीयले भतिजा चित्र बहादुरबाट ३ लाख रूपैयाँ उठाईदिएर बैंकमा मुद्धती खातामा जम्मा गरिदिएका रहेछन्।

सोहि रकमबाट पाईने ब्याज र सरकारले दिएको जेष्ठ नागरिक भत्ताका भरमा जीवन धानिरहेको यो दम्पतिको मियो श्रीमान् तिलकले श्रीमतीको दम रोगको उपचार गरिरहेका छन्।

वल्ल तल्ल स्वास्थ्य विमा गर्न सफल भएका श्रीमान तिलकले त्यहीं विमाले समिटिएको स्वास्थ्य सेवा र औषधि खरिद गरी हेरचाह र उपचार गरिरहेका छन्।

सोहि क्रममा नगर प्रमुख मोहनप्रसाद तुम्बापो तथा उपप्रमुख देवीमाया काफ्लेले विरामी रनमायाको स्वास्थ्य अवस्थाबारे जानकारी लिई आवश्यक स्वास्थ्य सेवा उपलब्ध गराउन अस्पताल प्रशासनलाई आवश्यक निर्देशन दिएका छन् ।

हल्दिबारीले गर्यो बार्षिक प्रगति समीक्षा

झापा(प्रस)। हल्दिवारी गाउँपालिकाले गत आर्थिक वर्ष २०७८/७९ को वार्षिक प्रगति समीक्षा गरेको छ। हल्दिवारी गाउँपालिका अध्यक्ष रविन्द्रप्रसाद लिङ्देनको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा उपाध्यक्ष लक्ष्मीदेवी मैनाली, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत सुवास श्रेष्ठ,वडाध्यक्षहरू देवीबहादुर थापा,शुकलाल राजवंशी, बिष्णुप्रसाद ओली, सन्तकुमार थापा, खडग लावती, कार्यपालिका सदस्यहरू,वडा सदस्यहरू, गाउँपालिकाका सबै शाखा प्रमुख तथा कर्मचारीको उपस्थिति रहेको थियो।

कार्यक्रममा गाउँपालिकाको सूचना प्रविधि, कृषि, शिक्षा, भौतिक पूर्वाधार, योजना, लेखा, महिला बालबालिका, जिन्सी, स्वास्थ्य, पशु, प्रशासन , प्रधानमन्त्री स्वरोजगार, गरिबसँग विशेश्वर, लघुउद्यम, महिला विकास, आलेप शाखा र ५ वटै वडाको वार्षिक समीक्षा गरिएको थियो। जसमा शाखा प्रमुखहरुले शाखाको गतिविधिका साथै काम गर्दा परेका अप्ठ्यारोहरू सुनाएका थिए।

समीक्षापश्चात् कार्यक्रममा बोल्दै कर्मचारीका तर्फबाट स्वास्थ्य शाखा प्रमुख पुष्कर निरौलाले कार्यक्रम सकारात्मक भएको र आगामी दिनमा यसलाई निरन्तरता दिनुपर्ने धारणा राखेका थिए भने जनप्रतिनिधिका तर्फबाट वडा नं १ का वडाध्यक्ष देवी थापाले कार्यक्रम उत्कृष्ट भएको तर सबैले निर्धारित समयको पालना गर्नु पर्ने सुझाव राखेका थिए। वडा नं २ का अध्यक्ष शुकलाल राजवंशीले गाउँपालिकाले पहिलो पटक यस्तो कार्यक्रम गरेको भन्दै प्रशंसा गरेका थिए। यस्तै वडा नं

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

प्रतिदिन
वर्गीकृत विज्ञापन

अब मेसिनबाट घरको झ्याल तथा ढोकाको बुट्टा

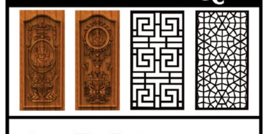

PALcreation
bhadrapur road, birtamode
023-590580, 9852671580

सुपर काइनेटिक एक्सप्रेस कुरियर
राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय चिठि पत्र , पार्सल पठाउनु परे हामिलाई सम्झनुहोस ।
विगत ३ दशकदेखी अनुभवी तथा विश्वासिलो एकमात्र कुरियर
सम्पर्क:
फोन: ०२३-५४०४७८
मो: ९८५२६७७३५५
बिर्तामोड (सिटि सेन्टर), झापा
अदुवा खोला छेउ

राम्रो छपाईको लागि हामिलाई सम्झनुहोस्
-किताब -क्यालेण्डर - बिल
भौचर - पोष्टर/पम्प्लेट
- पत्रपत्रिका
- स्कुलका कपि आदि...
पोखरेल अफसेट प्रेस
अतिथि सदन उत्तर (शनि मन्दिर छेउ)
बिर्तामोड, झापा
मो: ९८१४९७४०३२, ९८१४०४१५१३

तपाईंकोमा प्रतिदिन आएन ?
नआएमा सम्पर्क गर्नुहोला ।
०२३-५४३८२०

मानव डेन्टल
काँकरभिट्टारोड, बोलबम पेट्रोलपम्प पूर्व, बिर्तामोड
फोन: ०२३-५४२६१६, मो: ९८५२६४०४०५
दैनिक सेवाको लागि
❖डा. मेची अञ्चल अस्पतालबाट
❖डा. भैरहवाबाट
❖डा. काठमाण्डौबाट
स्वास्थ्य मुस्कान, स्वास्थ्य जीवन, यही हो मानव डेन्टलको पहिचान

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

चन्द्रगढी, भद्रपुर
लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३९९६
द्रोण अधिकारी : ९८४२६२८७९१

दमक
विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०१३७
देविबहादुर बस्नेत : ९८१७९२४६२१

मेचीनगर
चारआली : ९८४२७०३०१३
गोबिन्द घिमिरे :
९८१५९५०१५०

उर्लाबारी
रुपेन्द्र शेर्मा : ९८४२०९२४०६
विराटनगर
क्रिएटिभ आई: ०२१-५२५६१८

इलाम, मंगलबारे
रणवीर लिम्बू
९८१६९८४७५७

काकँरभिट्टा
फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल
०२३-५६२४२४

झापा बजार
बरत राजवंशी
९८१७०४९००१

आजको राशिफल

मेष: कला र गलाको प्रभाव बढ्नेछ । सामाजिक मर्यादामा अभिवृद्धि हुनेछ ।

वृष: आज छोटो यात्रा सफल नै हुन्छ । मानसम्मान पनि मिल्नेछ ।

मिथुन: श्रम मूलक वा कृषिक्षेत्रका काममा मन जानेछ । शुभकार्यको चर्चा पनि चल्नेछ ।

कर्कट: कूटनीतिक नियोगको सहयोग मिल्ला । पुनर्मिलनको योग पनि रहेको छ ।

सिंह: जिद्दीपनाले गर्दा काम बिग्रने डर छ । प्रेमीप्रेमिकाका बिच खिन्नता बढ्नसक्छ ।

कन्या: आज सांस्कृतिक क्षेत्रमा रुचि बढ्नेछ । छोटो दुरीको लाभदायक यात्रा हुनेछ ।

तुला: आज बौद्धिकताको विकास हुनेछ । आत्मविश्वास र पराक्रममा वृद्धि हुनेछ ।

वृश्चिक: नयाँनयाँ ज्ञान सिक्ने मौका मिल्नेछ । मान प्रतिष्ठामा वृद्धि होला ।

धनु: आज तनाव बढेको महसुस हुनेछ । मनमा निराशा र शरीरमा आलस्य आउला ।

मकर: आज धार्मिक कार्यबाट सन्तोष मिल्नेछ । व्यापारमा लाभको योग रहेको छ ।

कुम्भ: बन्धु बान्धवबाट विशेष सहयोग मिल्नेछ । साँझपख शुभ समाचार आउन सक्छ ।

मिन: आज मनमा प्रसन्नता छाउनेछ । महिला वा मित्रबाट विशेष सहयोग मिल्नेछ ।